

[Ingerise Koefoed]

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Margrete Auken (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en ny skovlov.

(Beslutningsforslag nr. B 115).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af røgfri miljøer.

(Beslutningsforslag nr. B 116).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 113:

Betænkning og indstilling vedrørende beretning angående Nordisk Råds 33. session 1985.

(Fremsat 11/2 86 i betænkning fra udenrigsudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Anker Jørgensen (S):

Jeg tror, vi har lov til at sige, at det nordiske samarbejde har udviklet sig harmonisk, men også meget stilfærdigt, faktisk så stilfærdigt, at jeg tror, der er mange mennesker, bl.a. i dette land, der slet ikke lægger mærke til det. Der er heller ingen tvivl om, at tempoet, hvori dette samarbejde foregår, er langsomt og langsomt. Det er måske ikke så mærkeligt, at samarbejdet ikke går så hurtigt og heller

ikke bliver så effektivt, når det kun er muligt at mødes én gang om året til en slags fælles nordisk rigsdag.

Der er også kun få dage til rådighed, og i løbet af disse dage skal man netop beskæftige sig med næsten alle de problemer, som man dag ud og dag ind beskæftiger sig med i de fem nordiske landes regeringer og parlamenter.

Der er især to ting, jeg gerne vil gøre opmærksom på. Det ene er miljøområdet i Norden. Det ligger sådan, at det især er spørgsmålet om luftforurening, de kemiske stoffer og produkter og så naturværn og støjbekæmpelse, som har optaget os.

I hele den økonomiske og industrielle udvikling har vi nok alt for ensidigt tænkt i økonomiske og tekniske baner, og bagefter – og altid med stor forsinkelse – er vi rykket ud med en miljøpolitik, der ofte har været en ambulanceindsats. Vi bør i langt højere grad fremover tænke først på miljøet og så på vej- og transportanlæg, først på miljøet og så på jernbaner, først på miljøet og så på broer og faste forbindelser, først på miljøet og så på indretning af en industri, der kan leve op til nutidens miljøkrav.

Den tiltagende forurening af udslip fra køretøjer er bare ét af de mange problemer, vi har beskæftiget os med. Et andet enormt vigtigt problem er luftforureningen. Den kender som bekendt ingen grænser. Her er det godt, at de nordiske lande er gået foran og har taget initiativ til en bindende aftale om at begrænse udslippet af svovldioxid med mindst 30 pct. Dette mål skal nås før 1993, og det er i hvert fald nu også opnået, at 21 lande i juli 1985 skrev under på dette.

I Nordisk Råd er kravet om bekæmpelse af luftforureningen rejst gang på gang. Denne luftforurening kommer mange steder fra, også fra os selv, men den meget kraftige forurening fra Storbritannien er uden tvivl en af forklaringerne på den begyndende skovdød i Norden. Hvad vi ikke ved noget om, er, hvilken virkning det i øvrigt kan have også på menneskene i vore nordiske samfund, hvis denne forurening ikke stoppes.

De henvendelser fra Nordisk Ministerråd og de meget klare markeringer, der kom fra Nordisk Råds session, havde tilsyneladende ingen virkning på den engelske regering og den engelske offentlighed. Det er derfor, Nordisk Råd nu i september i Stockholm